

Hatırla

– Merveakyel · 21 Ağustos 2019

Unuttum geceyi

Sahi

Hangi karanlığın saati bu ?

Burdayım. Bir göç tufanının tam ortasında kaybolmuş gibi. Bütün bir kargaşanın içinde dönüp duruyorum. Büyük kalabalık yalnızlığı benimkisi. Bir çocuk korkusu bir yanı, özleminin iç çeken yanı sol yanımda. Bazı geceler gök gürültüsünden korktuğu için, sessizce oturup sabahlayan sendin, hatırla.

Nasırlaştı kelimelerim epeydir. Cümleleri adımlayamıyorum bir tarafı eksik kalan sayfanın. Özlüyorum, kelimesi noksan dudaklarının portakal çiçeği kokan yanını. Pencere kenarında biriken ekmek kırıntılarının sayısı azaldığından beri, her sabah mutlu kız çocuğu rolüne bürünüyorum, tebessüm ettiriyor görünmeyen kuşların mutluluğu. Bir yerlerde saklanan suratsız baykuşu bağırarak selamlıyorum. yankılanan sesin kayboluşundan anlıyorum, korkuttuğum suratsızın susuşunu. Sokağı dönüyorum, az sonra uğuldayan sesi derinden duyuyorum. Durup dinliyorum. Bir tebessüm yayılıyor suratıma yine, kimse görmüyor o ses içimi güldürüyor. Sebepsiz güldüğünde içimi gıdıklayan, yüzüme yayılmış serin rüzgarı bana tattıran varlığını hatırla.

Halbuki bir salıncaktı beni bana bulduran. Gözlerimi kapattığımda rüzgarı tenimde htiren, ruhumu gökyüzünde gezdiren. Kimse bilmezdi o zaman kaf dağının arkasındaki Anka bendim. Özgürce uçup duran ben. Bir masalın imkansızlığına göz kırpmış usulca kaybolup giden sen, hatırla.

Bu kaçınıcı boş kağıdı mürekkeplerle dolduruşum bilmiyorum. Bu kaçınıcı cevapsız mektup... Geceleri de saymıyorum artık. Belki yıldızları... Kayıp gidenleri en çok. Sana benziyorlar sanki. En karanlık zaman da çıkıp etrafı aydınlatıp sonra aniden ortadan kaybolmaları gibi. Pek de öyle, değil mi ?

Hatırla.

“ Çoktan unuttuğunuzu sandığınız, özlemek için yeterli kadar tanımadığınız birinin varlığını bir sabah çılgınca özleyerek uyanıyorsunuz “ diyor bir kitapta. Ölmüş bir varlığın nasıl dirildiğinden bahsetmiş gibi. Acaba umutlu bir ‘ Merhaba ‘ sesine kaç bin tane çiçek açacağını da biliyor mu ?

Takvimin en güzel yapraklarına hikaye olmuş güzel günlerden bahsedeceğim yakın. Tik tak sesimi duyuyor musunuz ? Ben duydum evvel zaman önce. Bir ses kalbime fısıldadı. En derine. Varlığını varlığıma armağan ederek. Seviyorum cümlesini dudaklarından bağışlayarak ruhuma. Ruhumu azad

ederek ruhuna. Birlikte kaybolup yok olarak.

Ben, sen değil

BİZ olarak.

Sus. Bir kelimenin varlığından doğmuştuk biz hatırla. Kimse kalbindeki yokluğu bulduramazdı sana anımsa. Burdaydım ve sen tam da burada, kelimelerin sonsuzluğunda. Alt tarafı cılız bir su damlasıydık, kal gitme. Birlikte kaybolup tek oluruz unutma.

Ben, sen değil

BİZ olarak

HATIRLA...